

om Undervisningen i Klasserne er fælles for Dreng og Piger eller ej, om Undervisningstiden for den enkelte Klasse, om Skolegangsordenen, om Undervisningsfagene og disses Timetal, om det Maal, der i de enkelte Fag bør naas i hver enkelt Klasse m. m. Men i selve Skoleloven staaar der intet til Vejledning for det lokale Skolestyre disse Sager vedrørende undtagen for Danskundervisningens Vedkommende. Det staaar udtrykkelig nævnt, hvor mange Timer der ugentlig skal anvendes til Danskundervisningen; dér ligger Sagen altsaa lovbestemt. Men for de øvrige Fags Vedkommende er Forholdet det, at der i selve Loven intet foreskrives udover, at til de almindelige Skolefag skal der bruges saa og saa mange Timer.

Det blev med andre Ord overladt til Ministeriet i Cirkulærer at give Anvisning i saa Henseende. Der kom da ogsaa i Anledning af disse Love en Række Cirkulærer fra Ministeriet disse Forhold vedrørende. Hovedcirkulæret, naar Talen er om Undervisningsfagene, Timeantallet og Undervisningens Omfang, er Cirkulæret af 6. April 1900 om Undervisningens Maal og om det ugentlige Timetal, de enkelte obligatoriske Fag i By og paa Land skal have. Disse Cirkulærer og navnlig det af mig nævnte af 6. April 1900 angiver Minimumstallene for det Antal Undervisningstimer, der skal tildeles de forskellige Fag. Selvfølgelig har det været Forudsætningen, at Skoledirektionen, idet den har en Stadfæstelsesret af Undervisningsplanerne, maa tage Hensyn til, hvad Ministeriet i saadanne Cirkulærer har bestemt.

Der staaar i Skolelovens § 13, som det ærede Medlem læste op, at hvis der er Uoverensstemmelse mellem Skolekommissionen og Kommunalbestyrelsen paa den ene Side og Skoledirektionen paa den anden Side om Timetal o. s. v., skal Ministeriet afgøre Sagen. Men det ærede Medlem vil drage den Modsætningslutning deraf, at hvis der er Enighed derom, kan Ministeriet ikke gribe ind. Det er jo ikke rigtigt. Det er dog klart, at det altid maa være saaledes for Centralledelsen af Skolen, at den, naar den ikke gaar mod Loven, kan gribe ind — og det er det, Ministeriet i Henhold til Loven har gjort i sine Cirkulærer herom.

Jeg skal ikke opholde mig ved de Bemærkninger, der er gjort til Skoleplanen i Silkeborg angaaende Sidetallet i Engelsk og Tysk — det er Undervisningsinspektøren, som har givet disse Meddelelser —, heller ikke ved dette om Hovedregning. Det er jo ikke Sagen. Spørgsmaalet er blot om Religionsundervisningstimerne, og derom

hedder det i Cirkulæret af 6. April 1900, at Antallet — her er altsaa Tale om Minimumstallet — af Religionstimer er 2 paa det lavere Trin og 3 paa det højere. Her er kun Tale om en Undervisning, der omfatter paa Landet 18 Timer, i Købstæderne 21 Timer ugentlig Undervisning. Det er en selvsagt Ting, at faar man en Skoleordning, hvor Antallet af Undervisningstimerne vokser, bliver der Mulighed for, at der ogsaa kan ske en Udvidelse af de enkelte Fags Timer.

Forholdet ligger altsaa saaledes — det vil jeg gerne præcisere overfor det ærede Medlem —, at man fra Ministeriets Side ved dette Cirkulære af 1900, som kom umiddelbart efter Skoleloven af 1899 — dette Cirkulære, der kom som en Anvisning for Skoledirektioner, Skolekommissioner og Kommunalbestyrelser med Hensyn til Skoleundervisningsplanens Læggelse —, fastsætter to Timer ugentlig som Minimum paa det lavere Trin og tre paa det højere Trin.

Det er imidlertid ikke ordnet saaledes, at Ministeriet aarlig faar alle disse Undervisningsplaner ind, men Ordningen er den, at hvert 10de Aar bliver de gennemset — ja, man efterser vel ogsaa hvert Aar en Del af disse Planer i Ministeriet, men det er ingenlunde saaledes, at Ministeriet har et særligt Kontor herfor — det skulde der jo næsten til for at kunne have en minutløs Oversigt over disse Ting —; det er selvfølgelig, som Skolelovens § 13 siger, i al Almindelighed en Sag, der afgøres af Direktionen. Nu er altsaa en Mængde Undervisningsplaner kommet ind til Ministeriet, og paa Grundlag deraf har Ministeriet gjort den Erfaring, at der er en almindelig Tendens, ganske særlig i Bykommuner, til at iridskrænke Antallet af Religionstimer. Ministeriet har tidligere, tror jeg, i mange Tilfælde slaaet sig til Ro med den Praksis, at naar der endda var i Gennemsnit 2 ugentlige Timer i alle Klasser, saa rejste man ingen Sag om dette Spørgsmaal. Hvad nu Silkeborgs Skoleplan angaar, er Forholdet det, at der ikke en Gang er 2 Timer i Gennemsnit, der er paa det laveste Trin kun 1 Times Religionsundervisning. Jeg vil gerne gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at der har været en Forhandling om Religionsundervisning i afvigte Sommer i en ikke lille Del af Landets Presse, en Forhandling, som ogsaa har givet mig Anledning til at udtale mig i denne Sag. Gennem disse Udtalelser fra min Side mener jeg, det er fastslaaet, at disse Undervisningstimer i Religion tilsigter ikke blot at give Tid og Lejlighed til en Gennemgang af Lærebog og Katekismus, men tilsigter fortrinsvis at skaffe Lejlighed til at give en fyldig